

For Opfyldelsen af alle disse Pligter og det store Ansvar nyder Strandfogden som Belønning en Trediedel af Alt, hvad som løst inddriver, og i Strandingstilfælde en særlig Bjergelod som Strandfoged, som nu bortfalder. At bemeldte Trediedel af, hvad som løst inddriver, ikke kan være tilstrækkelig Belønning for Strandfogdens Gjerning, vil bedst kunne skjønnes af, at denne f. Ex. i Jerup Strandfogeddistrikt for de sidste 4 Aar til 1883 har andraget i det Hele 10 Kr. 22½ Ore til hver Strandfoged, og herfor skal Strandfogden blandt Andet færdes paa Stranden til alle Tider, naar Wind eller Strøm er paa-lands, under Taage, Sne og Snestorme etc., naar han vil have en frelst Samvittighed og ikke være Aarsag i, at eventuelt Skibbrudne ved hans mangelfulde Opsyn ikke blive opdagede og faae Hjælp i Tide og derved omkomme. Skal han derfor nu finde sig i at miste sin ved Strandingsforordningen ham tilstaaede Bjergelod, vil han ikke faae tilstrækkelig Bederlag for sin Tjeneste, og Følgen af ommeldte Hjørring Amts Resolution blev ogsaa, at den ene af Jerups Strandfogder strax ansøgte om sin Afsted. At Øvrigheden ikke administrerer Bjergningen, fordi der nu i Reglen, efter at Bjergerne ere gaaede i Kompagni om Bjergningen med Hr. Cm. B. Switzers Bjergningsentreprise, afslutte Afford med det strandede Skibs Fører uden Øvrighedens Mellemkomst, skjønnes ikke at kunne betage Strandfogden hans Ret til en fjerdedels Bjergelod som Strandfoged i Lighed med den Lod, de andre Bjergere erholde, da Arbejdet udføres af de selvsamme Bjergere som udføre det, naar Øvrigheden administrerer Bjergningen, og der selvfølgelig ikke gjøres For- dring paa at faae Bjergelod af den Del, der tilfalder Switzers Bjergningsentreprise, men kun af den Del, der udbetales Kystens Bjergere som Bjergeløn.

Som Følge af Foranstaaende tillader undertegnede Strandfogder i Frederikshavns Jurisdirektion, Horns Herred, os herved allerærbødigst at andrage hos den ærede Rigs- dag om gunstigt at forhjælpe os til, at vi fremtidig i Strandingstilfælde erholde den sædvanlige os ifølge Strandingsforordningen af 28de December 1836 § 8 og Strandfoged- instruxen tilkommende lærlige Bjergelod som Strandfoged eller passende Bederlag derfor.

Afskrift af Justitsministeriets Skrivelse samt Hjørring Amts Skrivelse, af Kontrak- ten og af Strandfogedinstruxen tillade vi os at vedlægge."

Udvalget gjør ingen Indstilling.

19. Fra Bestyrelsen for Socialdemokratisk Forbund ved dets Forretningsfører, P. Knudsen, efter Bemyndigelse af Redaktør Frederik Adolf Herz, om at der maa blive indledet Undersøgelse i Anledning af en Sidstnævnte overgaaet, i Andragendet nærmere betegnet Behandling. (Indbragt den 29de Marts 1884 af Folkethingsmanden for Maribo Amts 5te Valgfreds, N. S. Larsen).

Ifølge Andragendet afgav under en mod Herz som ansvarhavende Redaktør for Dagbladet „Social-Demokraten“ anlagt privat Injuriesag et af de af ham førte Vidner falsk Forklaring for Retten og fremsatte derefter den Beskyldning mod Herz, at han havde forledet ham dertil. Denne Sigtelse havde til Følge, at Herz blev holdt i streng Arrest i over 6 Uger, uagtet han paastod at være uskyldig i den Forbrydelse, han var sigtet for, og der ikke fremkom noget til Bestyrkelse for Sigtelsen. Han indgav derfor under 16de Februar 1884 et Andragende til Justitsministeriet om, at der maatte blive indledet en Undersøgelse i Anledning af, at han formentlig uden nogensomhelst gyldig Grund var bleven holdt arresteret, og at, hvis hans Formening i saa Henseende viste sig rigtig, og der altsaa forelaa et Tilfælde af Mændighedsmisbrug fra Forhørsdommeren, denne da maatte blive dragen til Ansvar og ikjendt en efter Lovens Forskrifter passende Straf. I Andragendet klager han først over, at Forhørsdommeren lod hengaa over en Uge, inden han lod nogle ham navngivne Personer møde i Retten for at fremkomme med Oplysnin- ger i Sagen, og over, at han i de sidste Uger kun fjeldent tog ham i Forhør, hvorved Arrestationen formentlig vilkaarlig forlængedes, saameget mere som der i den sidste Halv- del af samme ikke fremkom nye Oplysninger. Dernæst anker han over den Behandling, han blev underkastet under Arrestationen, idet den efter hans Mening var saa stræng, at den kun burde anvendes overfor farlige Forbrydere. Han var saaledes i den Grad afspærret fra alt Samkvem med Omverdenen, at selv hans Hustru kun en eneste Gang fik Tilladelse til i Forhørsdommerens Dørværelse og foran Retsstranken at føre en kort Samtale med ham; det blev hende endogsaa forbudt at tale med ham første